

За більшовицькі надри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профному та місцевому Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова.

№ 14(217) Вівторок, 20 квітня 1948 р. Безплатно

СТУДЕНТСТВО ЗВІТУЄ

Друга загальноміська студентська конференція, яка зараз проходить в нашому місті—це велика подія в житті студентів. В цей час одеське студентство звітує перед народом і партією за свою науково-дослідну роботу, демонструє свої досягнення в найрізноманітніших галузях знань.

Конференція з'являється також великим мобілізуючим стимулом: вона підсумує наслідки роботи нашої наукової молоді протягом цього учебного року і накреслить шляхи подальшого піднесення наукової діяльності студентства. Вона поставить бойові завдання перед підростаючим поколінням майбутніх вчених, яким належить рухати далі вперед радянську науку.

Як відрядне явище треба відзначити, що студентство нашого Університету бере активну участь в конференції. Із 133 доповідей, які будуть на ній заслухані, 29 доповідей буде прочитано нашими студентами. Серед них такі, як доповідь студента III курсу історичного факультету Розенберга на тему „Про характер протиріч у радянському суспільстві та шляхи їх розрішення“, студентки III к. економічного факультету Баркан—„Фінансовий капітал і фінансова олігархія в США“, студентки III курсу хімічного факультету Луньонок—„Електронна теорія в органічній хімії та роль російських і радянських вчених в її створенні“, студентки V курсу біологічного факультету Янковської—„Фауна Хаджибейського лиману“ та багато інших. Всі ці доповіді висвітлюють важливі і актуальні наукові питання.

Досить велика кількість доповідей, представлених студентами нашого вузу на міську наукову конференцію—це показник роботи студентських наукових гуртків і кафедр Університету,

які у II семестрі значно поживили свою діяльність. У нас регулярно працювали понад 40 наукових гуртків, вони охоплювали біля 900 студентів. На засіданнях гуртків було заслухано і обговорено 252 доповіді на важливі наукові теми.

Все це свідчить про те, що студентська молодь нашого Університету глибоко цікавиться сучасними науковими проблемами і намагається внести свій вклад в скарбницю радянської науки. Найкраще працювали наукові гуртки на історичному і хімічному факультетах. Вони й найбільше виставили доповідей на конференцію.

Однак, визнаючи досягнення в роботі студентських наукових гуртків, слід зауважити, що ці досягнення могли б бути ще більшими, якби всі гуртки і кафедри покращили свою роботу в однаковій мірі. На жаль, у цьому відношенні ще не ліквідовані всі хиби. Окремі кафедри недостатньо керували студентськими науковими гуртками, в наслідок чого деякі гуртки працювали несистематично і результати їх наукової роботи надто бідні. Це перш за все стосується кафедр філологічного факультету. Навіть дивно, що найбільший в Університеті факультет дав порівняно малу кількість доповідей.

Загальноміська студентська конференція є бойовим оглядом наукових сил студентства. Вона виявить позитивні риси в роботі студентів, викриє хиби і буде сприяти ще більшому розгортанню творчої науково-дослідницької діяльності студентства нашого міста.

Студенти Університету в своїх доповідях на конференції повинні відстояти честь свого учебного закладу, продемонструвати глибокі знання і сміливу наукову думку. Будемо сподіватись, що їх сумлінна праця одержить високу оцінку.

ВСЕСОЮЗНА НАРАДА КЕРІВНИКІВ КАФЕДР РОСІЙСЬКОЇ МОВИ ДЕРЖАВНИХ УНІВЕРСИТЕТІВ

З 29 березня по 3 квітня в Москві проходила Всесоюзна нарада керівників кафедр російської мови державних університетів.

На нараді були обговорені важливі і актуальні питання, які мають велике значення в постановці роботи з російської мови і інших лінгвістичних дисциплін. Були висвітлені завдання радянського мовознавства на даному етапі. Народа піддала критиці програми 1947 року з старослов'янської і сучасної російської мов,

а також програми з історії російської мови і діалектології. Були обговорені проект нового учебного плану по спеціальності „російська мова і література“, тематика науково-дослідницьких робіт, кандидатські мінімуми тощо.

Московська нарада з питань викладання російської мови буде мати величезне значення в справі покращення підготовки науково-педагогічних кадрів, що виходять з наших університетів.

Гідно зустрінемо 30-річчя ВЛКСМ!

З В Е Р Н Е Н Н Я

комсомольців і молоді геолого-грунтознавчого факультету до комсомольців і молоді Університету

29 жовтня цього року Ленінсько-Сталінський комсомол буде святкувати своє тридцятиріччя. Це буде свято всього радянського народу, всієї прогресивної молоді світу.

Наша радянська молодь готується зустріти 30-річчя ВЛКСМ новими досягненнями в труді і учобі. Комсомольці і молодь міста-героя Одеси докладають всіх сил, щоб новими виробничими успіхами ознаменувати цю велику дату.

У відповідь на патріотичний заклик молоді заводу ім. Жовтневої революції в області широко розгортається соціалістичне змагання за гідну зустріч 30-річчя тричорденосного комсомолу.

Ми, комсомольці і молодь геолого-грунтознавчого факультету Одеського Держуніверситету, також вирішили взяти активну участь у цій великій справі.

Ми забор'яємося:

1) прочитати 8 доповідей про ювілей ВЛКСМ, а також на науково-популярні теми в підшефних організаціях;

2) організувати вечір самодіяльності з метою надання матеріальної допомоги дітям-сиротам;

3) зібрати 80 книжок для підшефного колгоспу.

Ми звертаємося до всіх комсомольців і молоді всіх факультетів з закликом провести і в себе такі ж міроприємства, ще вище піднести громадську роботу, щоб гідно зустріти 30-річчя ВЛКСМ.

Ми вважаємо, що найкращим нашим подарунком славному ювілею Ленінсько-Сталінського комсомолу буде зразкове проведення літньої екзаменаційної сесії і нові успіхи в навчанні.

За дорученням комсомольської організації геолого-грунтознавчого факультету: секретар бюро ЛКСМУ Лейбман, комсомольці Шехтман, Новікова, Соколовський, Любецька та інші.

ТВОРЧЕ ПІДНЕСЕННЯ

Про наукову роботу студентів історичного факультету

У цьому навчальному році у студентів нашого факультету значно збільшився потяг до наукової роботи. Зараз на факультеті працює 5 наукових гуртків, в яких поглиблюють свої знання 102 студенти.

Особливо великий інтерес викликає у студентів робота в гуртку по вивченню історії СРСР (керівник—доцент М. П. Коров'яков). Заняття цього гуртка завжди проходять при активній участі всіх його членів. Тематика доповідей тут цікава і різноманітна, кожна доповідь жваво обговорюється. На засіданнях гуртка було заслухано ряд доповідей на важливі питання з історії нашої Батьківщини—доповідь студента II курсу Найдіонова на тему „Вигнання французів з Москви у 1812 р.“, студента III курсу Патлажана—„Міжнародні відносини напередодні японсько-китайської війни 1894—95 рр.“, студента I курсу Табачнікова—„Іван Грозний—

ідеолог самодержавства“ та інші.

Однак, не дивлячись на хорошу постановку роботи, гурток історії СРСР недостатньо ще займається темами історії молоді Радянської держави, героїчні сторінки якої являють собою надзвичайно цінний матеріал, дорогий серцю кожного радянського громадянина. Цей недолік треба негайно виправити.

Дуже цікаво проходить робота в гуртку політекономії (керівник—доцент Р. С. Бронштейн). Доповіді тут завжди готуються з великою старанністю і любов'ю. Такими, наприклад, були доповідь студента IV курсу Лошкар'єва на тему „Економічні перетворення в країнах нової демократії“ і доповідь студентки IV курсу Капун—„Сучасні буржуазні економічні вчення“.

Значно покращили свою роботу гуртки по вивченню нової історії і історії України. На засіданнях останнього

НА ЗАНЯТТІ ШКОЛИ ПРОФСПІЛКОВОГО АКТИВУ

Недавно відбулося заняття школи профспілкового активу Університету, на якому голова профкому тов. Андреев зробив доповідь про рішення III пленуму профспілок, який відбувся у Києві, і піддав критичному розглядові роботу нашої профспілкової організації в світлі рішень пленуму.

Тов. Андреев загострив увагу на недоліках в роботі профактиву і вказав на шляхи до їх усунення. Одним із істотних недоліків в діяльності профактиву є відсутність належної роз'яснювальної роботи серед студентів про роль і значення профспілок. Саме цим і пояснюється те, що багато студентів молодших курсів ще не з'являються членами профспілки.

Не менш гостро було також поставлено питання про систематичність і вчасність збирання членських внесків, про зразкове ведення профспілкового господарства.

Наприкінці тов. Андреев підкреслив ті великі завдання, які покладаються на профспілку, і в першу чергу на актив, у справі підготовки студентів до літньої екзаменаційної сесії.

були заслухані такі цікаві доповіді як „Ленін і Сталін про Україну“, „Шевченко і революціонери - демократи Герцен, Чернишевський і Добролюбов“.

Велику роль в посиленні наукової роботи на факультеті відіграла студентська наукова конференція, яка недавно відбулася в Університеті. На ній виступили з доповідями 5 студентів нашого факультету. Тепер наші кращі студентські роботи винесені на другу наукову конференцію студентів вищих учбових закладів м. Одеси.

Партійна організація, професорсько-викладацький склад, комсомольська і профспілкова організації нашого факультету одною з основних ділянок своєї діяльності вважають дальше покращення наукової роботи студентів, посилення її масовості.

Студентка **З. Першина**, керівник академсектору комсомольського бюро історичного факультету.

ТЕОРЕТИЧНІ КОНФЕРЕНЦІЇ ПРОФЕСОРІВ І ВИКЛАДАЧІВ

В кінці березня і на початку квітня на всіх факультетах Університету і в Науковій бібліотеці проходили теоретичні конференції професорсько-викладацького складу по темі „Підсумки філософської дискусії“.

Конференції пройшли на високому ідейно-теоретичному рівні при активній участі більшості професорів і викладачів. Так, наприклад, найактивнішу участь в конференції на історичному факультеті взяли професори Готалов, Розенталь, доценти Болтенко, Коров'яков та ін. На біологічному факультеті—професори Елькін, По-

родко, Медведєв, Синельников та інші. Та ж сама картина спостерігалась майже на всіх факультетах.

Обговорення теоретичних питань на конференціях тісно пов'язувалося з завданнями сучасності.

Можна з задоволенням констатувати той факт, що весняні теоретичні конференції пройшли значно краще, ніж попередні. Виняток становить лише фізико-математичний факультет, де конференція пройшла не досить організовано. Причиною цього є погана підготовка професорсько-викладацького складу факультету. Тут об-

межились тільки виділенням доповідей по окремих питаннях і не перевірили, як готується до конференції вся маса професорів і викладачів.

В дальнішому, щоб уникнути таких неприємних випадків, необхідно систематично контролювати самостійну роботу професорсько-викладацького складу шляхом індивідуальних і групових бесід, обов'язково проводити підготовчу роботу на кафедрах, домагаючись цим рішучого покращення ідейно-теоретичної роботи.

Доцент **П. Єфремов**.

БІЛЬШЕ КРИТИКУВАТИ, БІЛЬШЕ СПЕРЕЧАТИСЬ!

(Про деякі хиби нашої роботи)

1. Доповідь після дискусії

Недавно професура й студентство біологічного факультету слухали доповідь доцента П. Л. Іванченка про підсумки дискусії про виутривдову конкуренцію в рослинному і тваринному світі. Ця дискусія була проведена на сторінках „Літературної газети“ і, як підкреслював сам доповідач, активне втручання до найактуальнішої проблеми біологічної науки органу спілки радянських письменників СРСР показало, що питанням цікавляться широке коло радянської громадськості. Справді, як багато людей висловилося з цих питань на сторінках „Літературної газети“, чимало промовців виступало з цього ж таки питання на нарадах, що під час дискусії влаштувалися у наукових колективах, а звіти про ці наради знов таки публікувались у пресі.

Проте, в Одеському Університеті слухали доповідь про дискусію, коли вона закінчилась, коли вже було підбито всі підсумки. Невже деканат біологічного факультету не міг тоді, коли тільки починалась дискусія, коли тільки виявлялись протилежні точки зору її учасників, організувати науковий диспут і в стінах нашого Університету? Варт було б, може, запропити сюди навіть інших представників біологічної науки, що працюють в інших наукових та учбових закладах. Це безперечно дало б відчуття в місті роль Університету як провідного наукового центру.

На жаль, цього зроблено не було. В деканаті біологічного факультету не виявилось потрібної наукової ініціативи, щоб зосередити громадську думку навколо бойового питання сучасної науки.

2. Незрозуміле відмовчування

Не тільки деканату біологічного факультету бракує такої ініціативи. Те ж саме можна сказати і про філологів.

Останнього часу у філологічній науці йде рішучий наступ проти „школи Веселовського“, як вчення антинародного, що виступило проти революційно-демократичних концепцій Чернишевського і Добролюбова та принижувало національну гідність російської літератури і російської народної творчості, зводячи все багатство нашої куль-

тури до запозичень то в одного, то в іншого народу.

Хибність „школи Веселовського“ тим більшою мірою повинна була б бути обговорена на філологічному факультеті нашого Університету, що одеських літературознавців довгі роки очолював проф. Р. М. Волков, який поділяв свого часу чимало поглядів „школи Веселовського“. Багато нинішніх викладачів Університету є учнями Р. М. Волкова і не критично свого ж таки часу могли сприйняти погляди Веселовського. Сьогодні, якщо ці помилки не будуть усвідомлені і переборені, вони безперечно заважатимуть вихованню нашої молоді в дусі марксистсько-ленінського літературознавства.

Але, як це не дивно, досі обговорення хибності „школи Веселовського“ деканат філологічного факультету не влаштував. Аж ніяк не відбилась у роботі факультету те викриття помилкових оцінок творчості Толстого й Достоевського, що їх допустили окремі наші літературознавці, підносячи реакційні сторони світогляду й творчості цих письменників.

Помилково було б гадати, ніби це питання стосується тільки Москви чи Ленінграду. Довгі роки в одеській вищій школі працював такий переконаний толстоовець, як небіжчик професор В. Ф. Лазурський. Чи не варт замислитись, а чи не залишив він сліди ідеологічних „вивихів“ по своїй багаторічній викладавській роботі.

Така ж дискусія була б дуже корисною і щодо Достоевського. Час розібратись в усіх помилках, допущених в нашому літературознавстві у тлумаченні творчості Толстого і Достоевського, і не тільки засудити ці помилки, а й уникнути їх у власній роботі.

3. Диспут без диспутантів

Ми дуже мало дискутуємо, мало сперечаємось між собою, а коли є нагода, то навіть її уникаємо. Яскравий приклад — недавній захист на Вченій Раді історичного і філологічного факультетів дисертації Гольденберг про Лесінга. Здавалося б, що це — тема, що може зацікавити не тільки істориків, а й філологів, може викликати виступи не лише офіційних опонентів, а й інших членів Ради.

Проте, виявилось, що ніхто з працівників, скажім, кафедри за-

хідноєвропейської літератури дисертації... не читав. Навіть керівник кафедри доцент Б. О. Шайкевич не зміг узяти участь у диспуті! А тим часом в дисертації чимало сторінок присвячено літературним питанням, драматургії Лесінга. Невже не потрібно прочитати ці сторінки людям, що працюють в галузі західноєвропейської літератури?

Коли ж на засіданні знайшовся такий один промовець „з публіки“ — кандидат історичних наук В. С. Алексеев — Попов, який висунув дуже серйозні обвинувачення дисертанті, то його виступ знервував деяких членів Ради, яким хотілося скоріше „проголосувати“ і йти додому. „Не виступайте, не затримуйте нас“ — почали вони його навіть просити. Але хіба можна перетворювати захист дисертації на формальність, яку треба скоріше „відбутися“?

Проф. М. В. Беляев, що головував на засіданні, тричі нагадував тов. Алексееву — Попову, щоб той „скорочувався“, хоч загальновідомо, що при виступах на захисті дисертації час промовцем не обмежують.

В наслідок — дуже цікавий і гострий виступ було скомкане — звичайно, на шкоду справжній науці, на шкоду справжній науковій принциповості.

4. Лікоть товариша

Наукове життя в нашому Університеті повинно забувати набагато повнокровніше, в ньому повинен відчуватися справжній громадський пульс. Ближче до життя, до проблем, які висуває радянська громадськість, повинен стати кожен із нас! Більше треба цікавитись роботою один одного, повсякденно допомагати один одному, а не обмежуватись інтересами тільки своєї кафедри, тільки своєї вузької спеціалізації.

Чи багато бачимо ми своїх товаришів — професорів чи доцентів, коли робимо доповідь в Університеті чи в будинку вчених? Приходять аспіранти, приходять студенти старших курсів, а свого товариша — досвідченого наукового працівника — не побачиш, його зауважень і порад не почувеш. А як добре в кожній справі відчувати надійний лікоть товариша, а не зустрічатись з холодною байдужістю. Зникнути повинна ця байдужість до роботи товаришів і зникнути якнайскоріше!

Доцент А. Недзвідський.

Обговорення роману „Університет“ і повісті „Троє в сірих шинелях“

Днями на II курсі філологічного факультету відбулося обговорення роману Коновалова „Університет“ і повісті Добровольського „Троє в сірих шинелях“.

Всі присутні при обговоренні звернули увагу на позитивні якості цих творів і гострій критиці піддали недоліки. Особливо цікавими були виступи студентів тт. Розенберг, Шахнович, Ситовой, Кольцова, Клеванської і Лозовського. Вони підкреслили, що автор роману „Університет“ Г. Коновалов перший взявся за висвітлення університетського життя, поставив важливу проблему національної гідності російської філософії XIX ст.

Поряд з цим виступаючи визначили і ряд істотних недоліків роману, вказавши на те, що в романі „Університет“ більше відображене життя професорсько-викладацького складу, навіть з інтимними подробицями. Показ студентського життя поверховий, мало переконливий. Образ головного героя — Іллі Кожарова надто схематичний.

Вказано було також на нестрункість композиції роману „Університет“, на розтягненість деяких місць і на те, що в романі є зайві сцени, які нічого не додають, а тільки гальмують розвиток подій (наприклад, опис полювання).

Більш жваве обговорення викликала повість Добровольського „Троє в сірих ши-

нелях“. Виступаючи відзначили, що вона актуальніша і ближча до студентських мас. Доля героїв повісті цілком протилежна долі героїв повісті англійського письменника Дж. Прістлі з схожим заголовком „Троє в нових костюмах“. Героїв повісті Прістлі після повернення з другої світової війни спіткає повне розчарування в „обітованому раю“ капіталізму. Не те в нашій соціалістичній країні, де кожна людина має повну змогу жити й творити на благо народу. Радянських юнаків-студентів, що повернулися з фронтів Великої Вітчизняної війни, чекає радість творчої праці, перед ними відкрито широкий шлях до науки. Це прекрасно показано в повісті Добровольського, героями якої з'являються студенти Віктор Черкашин і його друзі.

Відзначивши цю позитивну сторону повісті, присутні вказали, що автор, маючи на меті висвітлити життя студентства, не зумів показати студентського колективу. У повісті фігурують лише окремі групи студентів, недостатньо показано хід учебного процесу і т. ін.

Всі виступаючи згодні на одній думці, що слід вітати стремління В. Добровольського вивести героєм наших днів морально красиву, з встановленими етичними принципами молодого радянську людину, будівника комунізму.

Лінгвістичний семінар

На лінгвістичному семінарі обговорюються нові вузівські посібники і піддаються розгляду актуальні проблеми мовознавства. Цікавим було заняття лінгвістичного семінару, на якому аспірант тов. Касім зробив доповідь на тему „Звуковий закон“. Марксистське розв'язання питання про причини звукових змін в мовах світу з'являється одним із важливіших завдань мовознавства. Тому учасники семінару з великим інтересом прослухали доповідь тов. Касіма, в якій дуже докладно і дбайливо була викладена точка зору академіка Марра і його школи, що настоювала на соціальній обумовленості фонетичних змін в протилежність ідеалістичним теоріям „найменшого зусилля“, „кліматичних впливів“ і т. п., які висувалися в різний час європейськими вченими.

При обговоренні доповіді тов. Касіма виступавши т.т. Букатевич, Москаленко, Юстратова і ін. висловили ряд міркувань з приводу конкретизації і дальшої розробки прогресивної теорії, висунутої радянськими лінгвістами. Вони дали високу оцінку доповіді.

Викладач М. Копиленко.

Конкурс на кращу стінну газету

Партійне бюро, комітет ЛКСМУ та редакція газети „За більшовицькі кадри“ оголошують конкурс на кращу факультетську та курсову стінну газету.

Конкурс присвячується 1 Травня. Кращі стінгазети будуть премійовані.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ.

Наукова частина сповіщає, що вийшли з друку і поступили в продаж такі видання Університету:

1. Збірник наукових праць, присвячений XXX річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. Том I, вип. I (філософія, психологія, логіка).
2. Сборник научных работ исторического факультета. Том II. Книжки можна придбати в магазинах і кіосках Укрнигкультторгу та в кіоску, що міститься в університетському корпусі по вул. XX-річчя РСЧА № 24.

Наукова частина.

К І Н О

„СКАЗАНИЕ О ЗЕМЛЕ СИБИРСКОЙ“

Зараз на екранах нашого міста демонструється кольоровий фільм „Сказание о земле сибирской“. Ця нова робота режисера Пир'єва, недавно відзначена Сталінською премією першого ступеня, зустріла гаряче схвалення всіх глядачів. Багато наших студентів також продивились цей видатний фільм і внесли від нього хороші враження.

Хвилює перш за все величність і глибока ідея фільму: без єднання з народом не може бути справжнього мистецтва. Тільки в народі, в тісних зв'язках з ним поет, письменник і композитор знаходять сили для свого творчого натхнення. Ця тема прекрасно відтворена у фільмі. В ньому діють прості радянські люди, народжені нашою соціалістичною епохою. Це Андрій Балашов, молодий талановитий піаніст, вихованець Московської консерваторії. Він мужньо воював на фронтах Вітчизняної війни і, демобілізувавшись, знов повертається до рідної консерваторії, до любовної справи. Він зустрічає своїх старих друзів, що стали відомими музикантами, чує їхню гру, і тут ним оволодіває гірке і трагічне відчуття своєї неспроможності зрівнятися з ними — на фронті йому пошкодили руку, і він уже не може грати так, як раніш. Все його надії руйнуються. З болем в серці він залишає Москву, любиму дівчину і їде в рідний Сибір, де влаш-

товується працювати креслярем на будівництві нового заводу.

Переживши велику душевну драму, Андрій Балашов не шукає самотності, не впадає в песнізм. Він зустрічає міцну підтримку колективу, його оточують тепле піклування і пошана. Сам виходить з народу, Балашов ще більше зміцнює з ним свої зв'язки, і в цьому — джерело його духовного відродження, надії і віри в свої творчі сили і можливості. З хвилюванням він бачить, як розкривають серця простих сибіряків народні пісні, які він співає вечорами в клубі. Він бачить, яка любов до мистецтва, до пісенної творчості закладена в народі, і усвідомлює, яку радість може принести музикант своєю творчістю народові. І він вирішив творити. Автори фільму прекрасно показали перетворення Балашова. Натхненний новими образами і думками, він пише прекрасну ораторію „Сказание о земле сибирской“. І вже не в містечковому клубі, а в залі Московської консерваторії звучить її величність мелодія, яка народилася в широких сибірських просторах, на соціалістичних будовах, в гущі народних мас.

Артист В. Дружников, який грає Андрія Балашова, показує його благородною людиною, пристрасним і тонким художником, органічно зв'язаним з народом.

Чудово виконують свої ролі також Настенька (арт. В. Васильєва) і Яків Бурмак (арт. Б. Андреев). Скільки задушевності, привабливості, моральної чистоти і сили в цих хороших людях! В протилежність їм виведений образ музиканта Бориса Оленіча (арт. В. Зельдін). Ця егоїстична самовпевнена людина висококірно відноситься до народу, до народної думки. Він кохається в лаврах своєї слави. Це індивідуаліст, відірваний від народних мас, а тому його талант безкрилий, позбавлений творчого пориву.

Показуючи животворний зв'язок художника з народом, фільм разом з тим короткими, але виразними рисами показує і ті великі перетворення, які сталися в Сибіру за радянської влади. Змив своє обличчя дикий і суворий край, змінилися і його люди. Цей фільм — натхненна пісня соціалістичному Сибіру. Це ще одна видатна перемога радянської кінематографії. Зроблений він надзвичайно майстерно — багатий фарбами, насичений прекрасними народними піснями, чудовою музикою.

Тепер, коли питання розвитку радянської музики і її зв'язків з народом набули принципового значення, поява фільму „Сказание о земле сибирской“ з'являється особливо своєчасною.

О. Семеновський.

Адреса редакції: Одеса, вул. Петра Великого № 2, кімната 17. Телефон 2-62-58.